

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **L. M.**

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Smíchov, 150 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2018, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 20. 3. 2018, o **invalidním důchodu**,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 2. 7. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 5. 2018, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 20. 3. 2018, jímž zamítla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu.
2. V žalobě žalobce namítal, že rozhodnutí není správné, protože u něj nedošlo k žádnému zlepšení zdravotního stavu, když v roce 2015 byl uznán invalidním ve třetím stupni a teprve na základě posudku z 15. 5. 2017 byl uznán invalidním ve druhém stupni a jeho zdravotní stav by měl být posuzován stále jako těžké funkční postižení. Není schopen práce v oboru ani v jiné profesi.
3. Žalovaná poukázala na závěry posudkových lékařů a na závěry posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“), podle kterých pokles pracovní schopnosti žalobce dosahuje 50%. S ohledem na to navrhla zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalované žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů.
5. Z připojeného posudkového spisu žalobce krajský soud zjistil, že žalobce je vyučen valčířem kovů, pracoval v oboru v letech 1988 - 2014. Byl uznán invalidním v I. stupni od 21. 4. 2015, ode dne 19. 6. 2015 invalidním v III. stupni ode dne 15. 5. 2017 v II. stupni. Dne 15. 1. 2018 požádal o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Posuzující lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Ostravě v posudku ze dne 19. 2. 2018 uzavřel, že žalobce má dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav podle § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) s mírou poklesu pracovní schopnosti o 50%, a je tedy invalidní v druhém stupni podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedenému v kapitole XIII., oddíl E, položka 1 písm. c) přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), středně těžké funkční postižení s poklesem pracovní schopnosti o 40 %, s navýšením vzhledem k závažnosti zdravotního postižení, jeho komplikacím, charakteru životního povolání a dalším onemocněním o 10%.

6. Na základě tohoto posudku rozhodla žalovaná dne 20. 3. 2018 o zamítnutí žádosti o změnu výše invalidní důchod s tím, že žalobci nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky; poukázal na svá onemocnění a vyučení s tím, že má za to, že u něj jde o těžké funkční postižení, tedy zdravotní postižení podle položky 1 písm. d) vyhlášky. Dne 16. 5. 2018 vypracovala posuzující lékařka České správy sociálního zabezpečení, posudek se shodným závěrem, že žalobce není invalidní v třetím, ale v druhém stupni podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Ztotožnila se se závěry posuzujícího lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava, za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu uvedla bolestivý páteřový syndrom, stav se středně těžkým funkčním postižením, t. j. závažné postižení jednoho nebo více úseků páteře, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem, s poškozením nervů, popř. symptomatologie neurogenního močového měchýře, se závažným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení, kdy některé denní aktivity jsou omezeny. Nejedná se o stav s těžkým funkčním postižením, těžké postižení více úseků páteře, s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalým funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým postižením nervů, závažné parézy a svalové atrofie končetin, těžké poruchy hybnosti končetin, závažné poruchy funkce svěračů. Zdravotní postižení žalobce proto odpovídá postižení uvedenému v kapitole XIII., oddílu E, položce 1 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje pokles pracovní schopnosti o 40%, navýšený pro dělnickou profesi žalobce o 10% celkem na 50%. Na základě tohoto posudkového závěru rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
7. Z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ze dne 19. 12. 2018, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat, krajský soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedy komise, dalšího lékaře z oboru neurologie a tajemnice, považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti stav po třech operacích páteře bederní oblasti páteře s přetrvávajícím bolestivým syndromem v operované části, jedná se o středně těžké funkční postižení páteře, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 1 písm. c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje pokles pracovní schopnosti o 40%, navýšený pro dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti o 10% celkem na 50%. Žalobce je neschopen práce fyzicky nadměrně namáhavé, se zvedáním a přenášením nadlimitních břemen, práce ve vynucených polohách, nepříznivých klimatických podmínkách, tedy není schopen vykonávat své celoživotní zaměstnání valčíře. Je schopen práce s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti, podstatně menším rozsahu a intenzitě se snížením alespoň na polovinu. U žalobce se nejedná o zdravotní postižení takového rozsahu a stupně závažnosti, aby odpovídalo těžkému funkčnímu postižení páteře, neboť nejsou naplněna kritéria u této položky uvedená a tudíž nelze hodnotit podle kapitoly XIII. oddílu E, položce 1 písm. d) vyhlášky o posuzování invalidity. Podle posudkové komise zdravotní stav žalobce v roce 2015, ani následně v roce 2016 neodpovídal invaliditě třetího stupně, dle objektivních odborných lékařských závěrů se nejednalo o těžké funkční postižení páteře – nejednalo se o těžké

funkční postižení, nejednalo se o těžké postižení více úseků páteře, ani o těžké poškození nervů či závažné parézy, závažné poruchy funkce svěračů či poruchy hybnosti končetin. Lékař OSSZ se v roce 2015 a následně v roce 2016 dopustil posudkového omylu, když nesprávně stanovil pokles pracovní schopnosti na 70%, i tehdy byl pokles pracovní schopnosti u žalobce nejvýše o 50%.

8. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).
9. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Obligatorní náležitosti posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. V případě, že se jedná o odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nebo obdobně také přiznání nižšího stupně invalidity, je posudková komise MPSV ČR povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008 - 46). Jde-li přitom alespoň o invaliditu prvního

či druhého stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).

10. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností neurologie, tedy lékaře z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Posudek podle názoru krajského soudu má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v druhém stupni. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění je totiž pojištěnec invalidní v druhém stupni, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvýše o 69%. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 50 % a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku posudkové komise MPSV; v tomto směru se závěry posudkové komise zcela shodují jak se závěry posudkového lékaře OSSZ, tak se závěry posudkového lékaře žalované, a žalobce nepředložil žádný důkaz, který by tyto konzistentní závěry zpochybnil. Posudkoví lékaři se shodli na tom, že žalobcův stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole XIII. (postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (dorzopatie a spondylopatie), položce 8 (bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének) písm. c) (se středně těžkým funkčním postižením), se kterým je spojena míra poklesu pracovní schopnosti 30 – 40%, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti u žalobce byla stanovena na 40 % a zvýšena pro dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti o 10 % na celkem 50%. Nedosahovala tak 70 %, což je podmínkou invalidity v třetím stupni podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění.
11. Co se týká námitky žalobce, že jeho zdravotní stav se zhoršuje a byl mu v roce 2015 přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, neboť u něj bylo konstatováno těžké funkční postižení, krajský soud dodává, že invalidní důchod třetího stupně byl žalobci přiznán omylem, neboť i v roce 2015 a 2016 jeho zdravotní postižení bylo se středně těžkým funkčním postižením, tedy odpovídající písmenu c), nikoliv d) položky 1, oddílu E kapitoly XIII. vyhlášky. Tato námitka žalobce tak není důvodná.
12. Jelikož pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni napadeného rozhodnutí činil 50%, žalobce nebyl invalidní v třetím stupni, ale v druhém stupni podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná tak napadeným rozhodnutím správně potvrdila své rozhodnutí z 20. 3. 2018, kterým byla žádost žalobce o zvýšení invalidního důchodu zamítnuta. Žaloba tak není důvodná; krajský soud ji proto v souladu s ustanovením § 78

odst. 7 s. ř. s. zamítl.

13. V řízení byla plně procesně úspěšná žalovaná, které však v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo; procesně neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 6. února 2019

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně